

“ความรักที่สมบูรณ์ย่อมขจัดความกลัว”

(1ยอห์น 4,18)

“ท่านช่างมีความเชื่อน้อยจริง สงสัยทำไมเล่า”

(มธ. 14,31)

■ ประวัติศาสตร์แห่งความรอด

พระวรสารเล่าสองเรื่องที่มีความคล้ายคลึงกัน

- มัทธิว 8,23-27 เล่าเหตุการณ์ที่พระเยซูเจ้าทรงบังคับพายุลูกสงบ ในคืนที่พระองค์ประทับบนเรือพร้อมกับบรรดาสาวกเพื่อข้ามทะเลสาบกาลิลี พระองค์บรรทมหลับอยู่ในขณะที่เกิดพายุ บรรดาสาวกต้องปลุกเรียกพระองค์ให้ช่วย “พระองค์เจ้าข้า ช่วยด้วยเถิด เรากำลังพินาศอยู่แล้ว” พระองค์จึงสั่งลมให้หยุดพัด
- มัทธิว 14,22-33 เล่าว่าพระเยซูเจ้าประทับอยู่บนฝั่ง ขณะนั้นสาวกมองเห็นพระองค์เดินบนผิวน้ำขณะที่มีพายุ พวกเขาร้องตะโกนด้วยความกลัว จนกระทั่งพระเยซูเจ้าตรัสกับพวกเขาว่า “เป็นเราเอง” เปโตรต้องการข้อพิสูจน์มากกว่านั้นจึงทูลว่า “พระเจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์ ขอจงส่งข้าพเจ้าให้เดินบนน้ำไปกับพระองค์เถิด” พอเขาเริ่มเดิน ก็พบว่าตนเองกำลังจะจมน้ำ จึง

ร้องตะโกนว่า “พระเจ้าข้า ช่วยข้าพเจ้าด้วย” ทันใดนั้นพระเยซูเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์จับเขตรัสว่า “ท่านช่างมีความเชื่อน้อยจริง สงสัยทำไมเล่า”

มนุษยชาติที่ปราศจากพระเยซูเจ้าย่อมตกอยู่ท่ามกลางพายุ ก้าวไปชะทุกอย่าง ไม่ได้รับความรอด การขาดความเชื่อทำให้เกิดความหวาดกลัว ชีวิตไร้ทิศทาง มีแต่จมลงท่าเดียว การผจญล่อลวง การแตกแยก และความไม่แน่นอนนำความกลัวมาสู่มนุษย์ แต่ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติมิได้สิ้นสุดแค่นี้ เป็นประวัติศาสตร์แห่งความรอดและพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด

- **“เรารู้และเชื่อในความรัก”** (1ยอห์น 4,16)

พระเป็นเจ้าทรงรักมนุษย์และไม่ต้องการให้มนุษย์พินาศไป พระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ พระองค์ทรงเฝ้าดูแลเราอยู่ มนุษย์จึงได้รับความรอดและมีความสงบ

“เป็นเราเอง อย่างกลัวเลย” (27) เราต้องฟังพระองค์แต่ผู้เดียว ทุกอย่างขึ้นอยู่กับความเชื่อ

พระคาร์ดินัลมาร์ตินี กล่าวว่า “เราถูกเรียกให้เจริญชีวิตเพื่อพระเจ้าด้วยความยินดี ซึ่งหมายถึงให้อภัยแก่พระองค์ที่ทรงสร้างเรามาอย่างที่เราเป็น และให้เราอยู่ในที่ที่เราอยู่ และด้วยเหตุผลที่สูงกว่านั้นก็คือ เรามีความยินดีเพราะพระเยซูเจ้าได้กลับคืนชีพ ในการเทศน์โอกาสพิธีเสกน้ำมันศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าได้เชื่อเชิญบรรดาพระสงฆ์ได้ทำให้พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เป็นการเดินรำของพระศาสนจักรถวายแด่พระเยซูเจ้าที่ได้กลับเป็นขึ้นมา นี่คือการกำเนิดแห่งความยินดี คือ เรายินดีเพราะพระเยซูเจ้าทรงเป็นบุตร

ความนำพิศวงของพระเจ้าในการสร้างใหม่

เคียร์รา ลูบิค เล่าตัวอย่างของเยาวชนหญิงชาวอังกฤษคนหนึ่งที่เราถึงประสบการณ์ของเธอว่า

“เมื่อแม่ของฉันบอกว่า ได้ตัดสินใจทิ้งพ่อ และย้ายออกไปอยู่ที่แฟลตอีกหลังหนึ่ง ฉันรู้สึกสะเทือนใจมาก เกือบจะหมดหวังในชีวิต แต่ไม่ได้พูดอะไรกับแม่ ถ้าเป็นเมื่อก่อนนี้ ฉันคงหนีหรือไม่ก็เก็บตัวอยู่ในห้อง ฟังดนตรี แต่เดี๋ยวนี้ ดิฉันตัดสินใจเอาพระวรสารมาเป็นแนวทางเจริญชีวิต ดิฉันรู้สึกเหมือนถูกดึงดูดด้วยพลังบางอย่างและคงอยู่ที่นั่นต่อไปในความทุกข์นั้น และพร้อมที่จะตอบคำว่า “ขอให้ไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด” ให้กับกางเขนนั่น โดยมั่นใจว่าพระองค์จะรับภาระจัดการเรื่องนี้เอง ข้าพเจ้าถือว่าเห็นว่ามันเป็นโอกาสเพื่อให้ฉันเชื่อในความรักของพระองค์ที่อยู่เหนือสิ่งที่ปรากฏภายนอก

หลังจากนั้น ฉันได้พยายามที่จะฟังแม่ระบายความทุกข์ในใจเกี่ยวกับตัวพ่อ ฟังท่านด้วยความรัก โดยไม่แสดงความคิดเห็น ในเวลาเดียวกันก็หาวิธีที่จะอยู่ใกล้ชิดกับพ่อด้วย

ไม่กี่เดือนต่อมา ทั้งพ่อและแม่เริ่มหันหน้าเข้าหากัน ดิฉันรู้สึกประทับใจกับคำพูดของแม่ที่ว่า “ลูกจำได้ไหม เมื่อแม่บอกลูกว่าจะเลิกกับพ่อ? ปฏิกริยาของลูกทำให้แม่คิดว่า แม่กำลังตัดสินใจผิดพลาด”

ดิฉันมิได้กล่าวอะไร เพียงแต่บอกพระเยซูในความเงียบว่า “ขอให้ไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด” โดยมั่นใจว่าพระองค์จะรับภาระในการจัดทุกสิ่งทุกอย่างให้เข้าที่ดังเดิม

คุณพ่อฟรังโก โบรเวลลี กล่าวว่า “เป็นสิ่งที่ซาบซึ้งใจที่เห็นว่าพระเยซูเจ้าทรง
อดทนบรรดาสาวกได้ ทั้งๆที่พวกเขาเป็นคนอ่อนแอเหลือเกิน พระองค์ทรง
รับพวกเขามาอยู่กับพระองค์ ทรงฉลองปัสกาที่ได้รับรอยและตระเตรียมมา
เป็นเวลานาน พระองค์ถึงกับมอบพันธกิจแห่งการเป็นประจักษ์พยานถึง
พระองค์ไปจนสุดปลายแผ่นดิน อีกทั้งมอบหน้าที่เลี้ยงดูฝูงแกะของพระองค์
ให้ด้วย ข้าพเจ้าจึงสรุปว่า จะขอมอบชีวิตของข้าพเจ้าทั้งหมดให้กับคนคนนี้
ข้าพเจ้าพร้อมที่จะผูกมัดตนเองไว้กับพระองค์ไปจนตลอดชีวิตด้วยความเต็ม
ใจและเชื่อมั่น เพราะรู้ว่าพระองค์ทรงยอมรับและรักข้าพเจ้า”

นักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซูได้บันทึกไว้ว่า “เดี๋ยวนี้ ดิฉันไม่
ปรารถนาสิ่งใดๆ ไม่ว่าความทุกข์หรือความตาย ถึงแม้ข้าพเจ้ารักทั้งสอง
อย่าง แต่ตอนนี้ความรักเท่านั้นที่ดึงดูดดิฉัน ดิฉันสามารถพูดเหมือนกับ
นักบุญยวงแห่งไมกานเซนได้ว่า :ตั้งแต่ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ของความรัก
ข้าพเจ้าเห็นว่าความรักช่างมีอำนาจจนกระทั่งสามารถเอาประโยชน์ได้
จากทุกสิ่ง ไม่ว่าจากความดีหรือไม่ดีที่อยู่ในตัวข้าพเจ้า และเปลี่ยนจิตใจ
ของดิฉันให้กลับเป็นความรัก”

Communicatio(พระวาจาทำให้โลกมีความมั่นคง)

นักตัวหนึ่งถามนกรจะจอกว่า

“อยากรู้จังว่า ทำไมมนุษย์จึงมีชีวิตที่วุ่นวายนัก”

นกรจะจอกจึงตอบว่า “เพื่อนเอ๋ย อาจเป็นเพราะว่า พวกเขาไม่มีบิดา
ในสวรรค์ที่เอาใจใส่พวกเขาเหมือนที่เรามี”

ของพระเจ้าและพระองค์ได้กลับคืนชีพอันที่จริง จิตบำบัดช่วยรักษา
บาดแผลในอดีตได้และบางครั้งก็เป็นประโยชน์ แต่การเริ่มต้นจากความ
ยินดีของพระเจ้าเพื่อขจัดอุปสรรคก็ดียวาง..... เอาชนะความขัดแย้งและ
ความไม่พอใจในชีวิตประจำวัน และ สร้างสันติกับตัวเราเอง กับผู้อื่นและกับ
พระเป็นเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ”

Meditatio (พระวาจามาถึงฉันวันนี้)

* ทุกวันนี้พระเยซูเจ้ายังคงตรัสกับเราด้วยถ้อยคำเหล่านี้อยู่เสมอ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรารู้สึกโดดเดี่ยว และไร้ความสามารถเมื่ออยู่
ท่ามกลางพายุที่พัดกระหน่ำเข้ามาในชีวิต เช่น โรคภัยไข้เจ็บ สภาพ
ครอบครัวที่ย่ำแย่ ความรุนแรง ความอยุติธรรมและอื่นๆ ซึ่งบีบคั้นเข้ามา
ในจิตใจของเราและทำให้เกิดความสงสัย บางครั้งถึงกับต่อต้าน “ทำไมพระ
เป็นเจ้ามองไม่เห็น ทำไมพระองค์ไม่ฟังฉัน ทำไมไม่เสด็จมาหา ทำไมไม่
จัดการ พระเจ้าองค์ความรักที่ข้าพเจ้าเชื่ออยู่ที่ไหนแล้ว? พระองค์ทรงเป็นผี
และภาพลวงตากระมัง” เรามองไม่เห็นพระเจ้าแต่พระองค์ทรงประทับอยู่
เสมอ พระองค์ยังคงตรัสพระวาจาเดียวกันกับที่ตรัสแก่บรรดาสาวกที่เต็มไปด้วย
ความกลัวและขาดความเชื่ออยู่เสมอว่า “จงกล้าหาญเถิด เป็นเราเอง
อย่ากลัวเลย” ในสมัยก่อน พระองค์เสด็จลงจากภูเขาเพื่อประทับใกล้บรรดา
สานุศิษย์ในยามที่พวกเขาประสบความยากลำบากอันใด ในปัจจุบันพระ
เยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนชีพยังคงเข้ามาในชีวิตของเรา เดินเคียงข้างเราและเป็น
เพื่อนกับเราฉันนั้น พระองค์ไม่ปล่อยให้เราเผชิญกับการทดลองตามลำพัง
พระองค์ประทับอยู่ที่นั่นและร่วมทุกข์พร้อมกับเรา พระองค์ทรงทำให้เรามี
จิตใจกล้าหาญและไม่ปล่อยให้เรายอมลง

* ความเชื่อทำให้อุปนิสัยเยือกเย็น ระวังความวิตกกังวลและทำให้ชีวิตสดใสมากขึ้น ความเชื่อทำให้ฉันเป็นคนสงบ ดูเหมือนมีความสามารถแก้ไขปัญหาทุกอย่างได้ องค์พระผู้ช่วยให้รอดทรงประทับอยู่ที่นี้ บ่อยครั้ง ดูเหมือนว่าฉันต้องเผชิญชีวิตตามลำพัง เหมือนเป็นลูกกำพร้า ปราศจากบิดา ฉันก็ไม่ต่างกับเปโตร ที่มีความวิตกกังวลกับคลื่นลมแรงที่จะทำให้ฉันจมหายไปไหนทะเล แทนที่จะคิดถึงการประทับอยู่ของพระเยซูที่จับมือดึงฉันขึ้นจากน้ำ ยอแซฟ อัลลามาโน กล่าวว่ “ความเชื่อต้องร่วมมือ มีความพอประมาณและซึมซับเข้าไปในความคิด อารมณ์ คำพูดและในกิจการของเราทั้งหมด ความเชื่อต้องเป็นลมหายใจของเรา”(B.Giuseppe Allamano,I,124)

* ความเชื่อ สร้างความเป็นหนึ่ง ในพระเจ้าเท่านั้นที่มีความมั่นคง เปโตรต้องเป็นผู้ที่ช่วยคำจูนพี่น้อง (เทียบเคียง ลก.22,32) สมัยหนึ่ง เด็กในรร.ประถม ร้องเพลง “เราจะต้องหนีความโดดเดี่ยว จะมีความยินดีเมื่ออยู่กับเพื่อน” เมื่อสาวกอยู่กับพระเยซู พวกเขามีความยินดีอย่างเต็มเปี่ยม

Oratio (พระวาจาบันดาลให้ฉันสนทนากับพระองค์)

ขอโทษ ก่อนหน้านี้ฉันร่ำวักได้เป็นพยานถึงการทวิปึง เดียวนี้ เขาเห็นพระเยซูเจ้าเดินบนผิวน้ำ พวกเขาได้แบ่งปันชีวิตประจำวันกับพระองค์ อย่างไรก็ตาม ความเชื่อของเขายังถูกผจญอยู่เสมอ “ข้าแต่พระยาเวห์ พระองค์ทรงพระกรุณาต่อแผ่นดินของพระองค์ ทรงอภัยความผิดแห่งประชากรของพระองค์” (บทสดุดี85,2-3) เปโตรก็ถูกผจญล่อลวงเช่นเดียวกัน ถึงแม้ท่านจะเป็นหัวหน้าของบรรดาอัครสาวกก็ตาม

“พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริง”

ขอขอบคุณ บทสดุดี 107,1-3 :

“จงขอบพระคุณพระยาเวห์ เพราะพระองค์พระทัยดี ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ที่พระยาเวห์ทรงไถ่กู้จกกล่าวเช่นนี้ ผู้ที่พระองค์ทรงช่วยให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของศัตรูและทรงรวบรวมจากแผ่นดินต่างๆ”

ขอพระพรของพระจิตเจ้า “พระจิตของพระเจ้าจะอยู่บนท่านนั้น คือ พระจิตแห่งปัญญาและความเข้าใจ พระจิตแห่งการวินิจฉัยและอำนาจ พระจิตแห่งความรู้และความยำเกรงพระเจ้า” (อสย.11,1-2)

เชิญเสด็จมา เต็มให้เต็ม จดให้สว่าง!

Contemplatio (พระวาจาสำเร็จไป)

“จงละความกระวนกระวายทั้งมวลของท่านไว้กับพระองค์ เพราะพระองค์ทรงห่วงใยท่าน” (1 ปต 5,7) “บางคนเร่ร่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และในที่เปลี่ยว ไม่พบทางไปยังเมืองที่มีคนอาศัย เขาหิวโหยและกระหายน้ำ ชีวิตของเขา กำลังอ่อนแรงลง เมื่อต้องลำบาก เขาร้องหาพระยาเวห์ พระองค์ก็ทรงช่วยเขาให้รอดพ้นจากความคับแค้น เขาทั้งหลายจึงขอขอบคุณพระยาเวห์เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ เพราะพระราชาภิเษกนาพิศวสที่ทรงกระทำเพื่อมวลมนุษย์ พระองค์ทรงส่งพระวาจา มารักษาเขา พระองค์ทรงช่วยชีวิตของเขาให้พ้นจากเหวลึก “ (บทสดุดี 107)

